

Sygn. akt VI GC 65/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak- Sobierajska

protokolant st. sekr. sądowy Bożena Gościńska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w B.

przeciwko Grupie (...) sp. z .o.o. w Ś.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Grupy (...) sp. z .o.o. w Ś. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w B. kwotę 57.756,16 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt sześć złotych szesnaście groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 56.408,61 zł (pięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta osiem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) od dnia 10 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,

- 1.265,38 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt pięć złotych trzydzieści osiem groszy) od dnia 20 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,

- 82,17 zł (osiemdziesiąt dwa złote siedemnaście groszy) od dnia 20 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,

2. umarza postępowanie w pozostałej części,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.285,00 zł (piętnaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 65/17

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2.(...)

T., dnia 13.06.2017

Sygn. akt VI GC 65/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w G. – D. w pozwie z dnia 17 stycznia 2017 r. wniósł o zasądzenie w postępowaniu upominawczym od pozwanej Grupy (...) sp. z o.o. w Ś. kwoty 197.358,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w sposób określony szczegółowo w petitum pozwu, a ponadto o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany zakupił u niego produkty rolne, tj. śrutę sojową Hi – pro luz. Należność za niektóre faktury uregulował po terminie płatności, co wynika z not odsetkowych nr NO/2015/08/0001 oraz Nor/2016/10/0002. Łączna wysokość zobowiązania pozwanego wobec powodowej spółki wynosi 197.357,58 zł. Powyższa należność za towar nie została uregulowana, pomimo iż pozwany był wielokrotnie wzywany telefonicznie i pisemnie do zapłaty zaległości. Pozwany w rozmowach telefonicznych nigdy nie kwestionował w żaden sposób długu. W związku z tym, powód pismem z dnia 4 stycznia 2017 r. ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty należności. Pozwany jednak nie zareagował. W tym stanie rzeczy zdaniem powoda wytoczenie powództwa jest konieczne i uzasadnione.

W dniu 17 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy w Toruniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, na mocy którego nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi kwotę 197.357,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi jak w treści nakazu (sygn. akt VI GNc 22/17).

Od powyższego nakazu pozwany złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 5.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Ponadto podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Toruniu do rozpoznania niniejszej sprawy wnosząc o jej przekazanie Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako sądowi miejscowo właściwemu z uwagi na miejsce siedziby pozwanego (art. 30 k.p.c.). Poza tym pozwany wniósł o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą o sygn. akt VI GNc 46/17 w celu ich łącznego rozpoznania, ponieważ pozostają one ze sobą w związku i mogły być objęte jednym pozwem.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował powództwo tak co do zasady, jak i co do wysokości. Zaprzeczył, aby zawarł z powodem umowę sprzedaży produktów rolnych oraz zarzucił, że załączone do pozwu faktury zostały wystawione bezpodstawnie. Wskazał również, iż nie otrzymał od pozwanego faktur wymienionych w pozwie oraz, że nigdy ich nie zaakceptował. Zdaniem pozwanego, powód nie wykazał w ogóle faktu zawarcia umowy.

W piśmie procesowym z dnia 18 kwietnia 2017 r. pozwany złożył dalsze wnioski dowodowe na okoliczność przeniesienia przez powoda wierzytelności dochodzonej pozwem na (...) S.A., w związku z czym podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej powoda do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie (k.70-72).

W piśmie procesowym z dnia 21 kwietnia 2017 r. powód cofnął pozew w części, tj. ponad kwotę 57.756,16 zł wnosząc o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 57.756,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi w sposób opisany szczegółowo w treści pisma. Poza tym powód złożył dalsze wnioski dowodowe oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400,00 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. W uzasadnieniu powód wskazał, że po wniesieniu pozwu pozwany dokonał kilkunastu wpłat na rzecz powódki, co potwierdza fakt łączącej strony umowy sprzedaży. Na poczet zadłużenia pozwany wpłacił łącznie 139.601,42 zł, zatem do zapłaty pozostała kwota 57.756,16 zł. W odniesieniu do zarzutu niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Toruniu powód zaznaczył natomiast, że z treści kontraktów nr 16-ZO/2133, 16-ZO/2476, 16-ZO/2387 wynika, iż strony umówiły się, że w przypadku niemożności osiągnięcia porozumienia spory rozstrzygać będzie Sąd właściwy dla siedziby sprzedającego, czyli w tym wypadku Sąd Okręgowy w Toruniu.

W piśmie procesowym z dnia 18 maja 2017 r. powód złożył wniosek dowodowy na okoliczność zwrotnego przeniesienia wierzytelności dochodzonej pozwem (k.113-114).

Na rozprawie w dniu 13 czerwca 2017 r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż przed Sądem Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. prowadzone jest postępowanie upadłościowe w stosunku do pozwanego pod sygnaturą akt XI GU 69/17. Na tej samej rozprawie Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o przekazanie sprawy wg właściwości do Sądu Okręgowego w Poznaniu oraz o połączenie niniejszej sprawy ze sprawą VI GNc 46/17. Pełnomocnicy stron nie zgłosili zastrzeżeń do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. na to postanowienie. Poza tym pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Strony pozostawały w kontaktach handlowych.

Powód prowadzi działalność gospodarczą, m.in. w zakresie sprzedaży hurtowej zboża. W ramach tej działalności powód sprzedał pozwanemu towar w postaci śruty sojowej Hi-pro.

Dowód:

kontrakt sprzedaży nr 16- (...) – k.80-81

kontrakt sprzedaży nr 16- (...) – k.82-83

kontrakt sprzedaży nr 16- (...) – k.84-85

faktura VAT nr (...) z dnia 28 września 2016 r. – k. 10, k.86

faktura VAT nr (...) z dnia 28 września 2016 r. – k.11, k.89

faktura VAT nr (...) z dnia 28 września 2016 r. – k.12, k.92

faktura VAT nr (...) z dnia 13 października 2016 r. – k.13, k.95

faktura VAT nr (...) z dnia 15 maja 2015 r. – k.102

faktura VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2015 r. – k.103

faktura VAT nr (...) z dnia 18 czerwca 2015 r. wraz z notą korygującą – k.104-105

faktura VAT nr (...) z dnia 30 czerwca 2015 r. wraz z notą korygującą – k.106-107

faktura VAT nr (...) z dnia 8 lipca 2015 r. – k.108

faktura VAT nr (...) z dnia 23 czerwca 2016 r. – k.109

faktura VAT nr (...) dnia 27 czerwca 2016 r. – k.110

odpis z KRS dla powoda – k.16-18v.

oświadczenie o zapłacie z dnia 9 stycznia 2017 r. – k.100

Pozwany odebrał towar bez zastrzeżeń.

Dowód:

awizacja kierowcy na odbiór śruty sojowej (mail) z dnia 22 września 2016 r. – k.87

awizacja kierowcy na odbiór śruty sojowej (mail) z dnia 26 września 2016 r. – k.90

awizacja kierowca na odbiór śruty sojowej (mail) z dnia 26 września 2016 r. – k.93

awizacja kierowcy na odbiór śruty sojowej (mail) z dnia 7 października 2016 r. – k.96

dokument WZ z dnia 23 września 2016 r. – k.88

dokumenty WZ z dnia 26 września 2016 r. – k.91, k.94

dokument WZ z dnia 11 października 2016 r. – k.97

Pozwany jedynie częściowo uregulował swoje zobowiązanie wobec powoda wynikające z ww. umowy sprzedaży. Z tytułu faktur VAT nr (...) pozwany uregulował płatność po terminie, w związku z czym powód naliczył odsetki w kwocie 1.265,38 zł. Ponadto, pozwany po terminie zapłacił za faktury VAT nr (...), wobec czego powód naliczył odsetki w kwocie 82,17 zł.

Dowód:

nota odsetkowa nr NO/2015/08/0001 z dnia 18 sierpnia 2015 r. – k. 8, k.98

nota odsetkowa nr N./2016/10/0002 z dnia 4 października 2016 r. – k.9, k.99

Na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanego z tytułu wymienionej wyżej umowy sprzedaży wynosiło 197.357,58 zł. W toku procesu pozwany uiszczył na rzecz powoda kilkanaście wpłat. Na poczet zadłużenia wpłacił on łącznie kwotę 139.601,42 zł. Tym samym, do zapłaty przez pozwanego pozostała kwota 57.756,16 zł, której pozwany nie uregulował, pomimo upływu terminów wskazanych na fakturach VAT oraz pomimo licznych wezwań do zapłaty.

Dowód:

rozhalki (...) sp. z o.o. na dzień 21 kwietnia 2017 r. – k.7, k.79, 101

ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 4 stycznia 2017 r. - k.14

Powód współpracuje z firmą (...) S.A. na zasadzie umowy faktoringu, w ramach której scedował na rzecz tego podmiotu obecne i przyszłe wierzytelności z tytułu sprzedaży towarów lub świadczenia usług, w tym wierzytelności wynikające z umowy sprzedaży zawartej z pozwanym. W dniu 27 kwietnia 2017 r. pomiędzy powodem a firmą (...) S.A. doszło do zawarcia umowy cesji zwrotnej przedmiotowych wierzytelności.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

pismo (...) z dnia 6 kwietnia 2017 r. – k.71-72

zawiadomienie o zwrotnej cesji wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2017 – k.114

Aktualnie Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. prowadzi w stosunku do pozwanego postępowanie upadłościowe pod sygnaturą akt XI GU 69/17. Do dnia wydania wyroku nie zostało wydane postanowienie.

Okoliczność bezsporna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów. Sąd uznał za wiarygodne dokumenty złożone przez powoda, albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie została skutecznie zakwestionowana przez pozwanego, a zatem stanowią miarodajne dowody w sprawie.

Powód domagał się zapłaty ceny za sprzedany pozwanemu towar wymieniony w fakturach VAT dołączonych do pozwu. Zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu wynosiło 197.358,58 zł, po czym w toku procesu uległo zmniejszeniu do 57.756,16 zł, na skutek kilkunastu wpłat dokonanych przez pozwanego. Pozwany nie przedstawił dowodów na wykazanie faktu bezzasadności powództwa, w szczególności na okoliczność uregulowania przedmiotowej kwoty.

Pozwany wprawdzie zaprzeczył, aby otrzymał przedmiotowe faktury od powoda, jednakże wobec częściowych wpłat dokonywanych przez pozwanego zarówno przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, jak i w toku procesu, twierdzenie to nie zasługiwało na wiarę. Pozwany nie podnosił także, aby faktury VAT wystawione przez powoda nie zostały ujęte w dokumentach księgowych. Wprawdzie sama faktura VAT jest jedynie dokumentem rozliczeniowym, ale nie sposób nie zauważyć, że gdyby dłużnik negował fakt istnienia ujętej w niej należności, to z pewnością nie opłacił by jej częściowo, ani nie pozostawił w swoich dokumentach księgowych i wykazałby, iż nie rozliczył podatku.

Zarzut niewłaściwości Sądu Okręgowego w Toruniu okazał się nietrafny. Powód wytoczył powództwo zgodnie z właściwością określoną w pkt 2. zdanie drugie kontraktów sprzedaży (k. 80-85), w świetle którego w przypadku niemożności osiągnięcia porozumienia spory rozstrzygać będzie Sąd właściwy dla siedziby sprzedającego, a tym samym powoda w niniejszej sprawie.

Stanowisko przedstawione przez pozwanego było wewnętrznie sprzeczne. Mianowicie pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty zaprzeczył, aby zawarł z powodem umowę sprzedaży śruty sojowej, podczas gdy zarazem dokonał on częściowej zapłaty za towar otrzymany od powoda, określony w przedłożonych fakturach VAT.

Chybiony był także zarzut pozwanego odnośnie braku legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z powództwem w niniejszej sprawie, ponieważ z zaświadczenia przedstawionego przez powoda z dnia 27 kwietnia 2017 r. wynika wprost, iż pomiędzy powodem a (...) S.A. doszło do zawarcia umowy cesji zwrotnej wierzytelności wynikających z faktur VAT objętych pozwem. W konsekwencji, powód był uprawniony do dochodzenia należności od pozwanego.

Powód przedstawił umowy zawarte z pozwanym. Ponadto z załączonych do pozwu dokumentów WZ, jak również z wiadomości e-mail (tzw. awizacji kierowcy) wynika fakt dostarczenia towaru pozwanemu.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż roszczenie powoda jest zasadne w świetle art. 535 k.c.

Reasumując, powodowi należała się zapłata za sprzedany towar, zgodnie z art. 535 k.c. Stosownie do powołanego przepisu ustawy, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Z kolei w myśl art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 57.756,16 zł. Powodowi należały się odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od kwoty 56.408,61 zł od dnia 10 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz od skapitalizowanych odsetek w kwotach 1.265,38 zł i 82,17 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (pkt 1. wyroku).

Wobec częściowego cofnięcia powództwa na skutek zapłaty dokonanej przez pozwanego w toku procesu, Sąd na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w części, tj. ponad zasądzoną na rzecz powoda kwotę 57.756,16 zł, co znalazło wyraz w pkt 2. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy. Pozwany przegrał sprawę w całości, zatem zobowiązany jest do zwrotu kosztów procesu poniesionych przez powoda. Na zasądzone od pozwanego koszty w łącznej wysokości 15.285,00 zł składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 9.868,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w stawce minimalnej 5.400,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Z/

1) (...)

2) (...),

3) (...).

T. 20.07.2017 r.